

muneaftalerne og pinsepakken. Der er en helhed i det efter vores opfattelse.

Aftalen med kommuner og amter skal jeg gøre en enkelt bemærkning om. Den har ikke den stramhed – jo, aftalen har, men anvendelsen af kommune- og amtsaftalen i amter og kommuner har ikke den stramhed, der var ønskværdig. Målet om realvækst, dvs. vækst ud over lønstigningerne i kommunerne, blev en smule større end den ene procent, der var aftalt. Jeg skal blot gøre den bemærkning, at det er interessant, at en enkelt kommune i dette land formår at bære en fjerdedel af denne overskridelse. Der er mange kommuner, der har overholdt aftalen, der er få, som ikke har, og der er i særdeleshed én, der slet ikke har.

Med finansloven slutter vi, med kommuneaftalen slutter vi, og med pinsepakken slutter vi en beslutning om at opbremse dansk økonomi, og det vil virke i de kommende år. Det er overordnet et politisk udtryk for, at regeringens økonomiske politik kan gennemføres og bliver gennemført, og det er et politisk udtryk for, at der i Folketinget er partier, der kan samarbejde, både om de opgaver, vi havde for os i foråret, og de opgaver, vi har løst i efteråret, og begge dele er godt for dansk økonomi.

Finanslovaftalen indebærer også andre afgørende ændringer i velfærdssamfundet, ændringer, der både bidrager til finanspolitikken og ikke mindst bidrager til, at fremtidens velfærdssamfund er mere solidt, også fordelingsmæssigt og økonomisk. Lad mig nævne nogle stykker:

Der er en boligstøttereform, som sikrer, at vi specielt på længere sigt hindrer mennesker med store formuer i at hæve en boligstøtte, de ikke har økonomisk behov for, men den er samtidig udformet sådan, at de økonomiske forandringer for mennesker her og nu er overkommelige.

Det samme gælder ændringerne i medicinreglerne, som sikrer, at mennesker med store medicinudgifter får større tilskud og dermed mindre egenudgifter, mens mennesker med et lille forbrug skal betale lidt mere. Det er også en fornuftig og logisk forandring i moderne velfærdspolitik.

De livstruende sygdomme bliver omfattet af en realistisk behandlingsgaranti, og jeg skal ikke her undlade at nævne, at vi betragter det som en afgørende sejr, at det sker uden frit valg med offentlige tilskud for dem, der kan betale f.eks. 15 pct. selv. Det har været afgørende for os, at den frie og lige adgang til sundhedsvæ-

senet er sikret, og at det, det handlede om, var at sikre patienterne frem for at sikre dem, der skal tjene penge på private forsikringer som en del af finansieringen af en sundhedssektor.

Kriminalforsorgen får et tiltrængt løft med finansloven. Der er sikret økonomisk grundlag for det udspil, justitsministeren har fremlagt med bl.a. et nyt fængsel, men også med øget brug af fri kriminalforsorg og samfundstjeneste, hvor det fremmer både effektiviteten i kriminalforsorgen og en mere forebyggende afsøningsform for visse grupper af kriminelle.

I går diskuterede vi og stemte om ændringsforslagene. Det slagsmål er afgjort. Der var enkelte urealistiske forslag iblandt. Der var også enkelte direkte usympatiske forslag. De har rumlet år for år; de er stemt ned i tidligere år.

I år var der færre ændringsforslag, end der plejer at være. Der var også ændringsforslag, vi kunne have set i korthuset. Vi kunne se, de kom, af de økonomiske oplæg fra de forskellige partier, men de dukkede aldrig op som ændringsforslag, fordi forliget blev tilvejebragt med de partier, det blev. Så det gjorde, at vi var fri for at stemme om teoretiske og overvurderede besparelser på produktivitetsforbedringer og øget udlicitering og regelforenklinger og afbureaukratisering. De er væk.

Vi skulle heller ikke stemme om milliardbesparelser på arbejdsmarkedet, for da arbejdsmarkedet kom med sit forlig, viste det sig jo, at det også kom med en regning. Den regning har vi valgt at betale, og det er der et bredt flertal for. Det er godt. Den regning er det, jeg sagde tidligere: en investering i nye job i fremtiden til vores ledige.

Forspillet til finanslovforhandlingerne var præget af ganske mange ideer til, hvad vi kunne bruge penge på, og ganske beskedne ideer til, hvordan det skulle finansieres. Vi har selvfølgelig så for at få et finanslovforlig givet indrømmelser. Dem har vi stemt for i går. Det betyder ikke, vi er enige i dem eller på anden måde er indgået i en ubrydelig pagt med partier, hvis ambition dybest set er at gennemtvinge et regeringsskifte. Vi er gået ind i et finanslovforlig med partier, fordi Danmark har brug for det, og fordi der kunne skaffes enighed om det, som vi nu blev enige om.

Vi synes, prisen har været beskeden, selv om finansloven havde været kønnere uden. Til gengæld har vi fået opbakning, og det er nok så væsentligt, til det, der i høj grad var vores